

Koldbrann, Skvadron

Drevet vekk av ukjent rn
Vanhellig entr av korsets skjender
Jeg speider til en mrkere horisont
Jeg sr spiren til den Store Angst

Som tunge vingeslag i det fjerne
Ddsskvadroner av ren aggresjon
Hva hadde du i vente
foruten supersonisk helvete (jeg skjenker deg)

Diafonisk larm manet frem
som en suggererende kaoshymne
med forml atter vekke til
det eldste og mest primitive av vrede

Krystallisert smerte
hildret p den grimme slagmark
Synet av maskinell utryddelse
som en forlsende ild i slike svarte hjerter

Som deres siste smertefulle ndedrag
Som disse torner river i deres yne
Ei kan det lignes mot sekler til ende
i slik vellelse og sorg (i jordlig eksil)

Den ukjente soldats grav
og hans ettermle vitrer hen
Luftbren aske og den bitre sefyr
henimot utbrente landskap
enn i smerte

Der deres frelser falt kraftls til jorden
slr jeg jernvinger om hans evigdmte minne